

«Núvols de sang que s'acumulen al cel d'Espanya»

L'OPINIO FRANCESCA REACCIONA DAVANT LA FEROCITAT DELS MERCENARIS DE L'AIRE DE HITLER I MUSSOLINI

“Le Populaire” demana la iniciativa d'Anglaterra, França i els EE. UU. per a limitar els danys de la guerra d'Espanya

París, 21. — Els periòdics es mostren vivament alarmats davant la inaudita ferocitat de que donen mostres els avions alemanys contra les poblacions civils de la costa catalano-valenciana. Ningú no s'explica aquesta ferocitat contra objectius que no són evidentment de guerra. Es clar que tothom comprèn que és el que persegueix l'aviació italo-alemanya, la seva preocupació davant del problema humà que es desenvolupa al dictat dels Estats Majors nazis. Franco és un pobre home, incapaç de parar una exterminació d'un territori que, com a espanyol, vindria obligat a salvaguardar. L'aviació italo-alemanya actua al dictat dels Estats Majors respectius, sense que hi entri per res Franco i els seus sequaços.

Aquest matí el periòdic socialista «Le Populaire» es preocupa d'aquesta qüestió. El conegut crític de política internacional, A. Leroux, parla del bombardeig de Barcelona i dels altres bombardeigs de poblacions catalanes i valencianes i es pregunta: No podria encadenar-se el rellotge de la guerra per tal de no deixar-li excedir la zona del front i subvertir-li les poblacions no combatents?

En aquesta Europa —continua dient— en aquest món on tants organismes internacionals estan paralitzats o funcionen en contrasentit, no es podria prendre una iniciativa per tal de circumstanciar, limitar els danys de la guerra a Espanya? Anglaterra, França, Amèrica, no podrien —per una vegada— intervenir?

Aquesta intervenció provocaria un moviment irresistible de l'opinió i de les voluntats cap a produir la primera llum a través dels núvols de sang que s'acumulen al cel d'Espanya.

Ciutadà de primera classe

Es parla molt sovint dels herois anònims que té la nostra guerra. Desgraciadament, però, els diaris van més sovint plens dels exhibicionistes de la guerra, dels que no són herois, però que no tenen prou paper per reproduir les seves dites i fetes, moltes vegades dites i fetes pertorbadors.

Però la visió del veritable heroi anònim ens fa oblidar l'espectacle dels exhibicionistes de la guerra. I, en aquestes darreres temps, la fatalitat ha volgut que tinguéssim repetides ocasions de conèixer de prop l'heroi desconegut, un home d'un temps i d'un coratge igualables, sota un uniforme no gens llampanat. La visió d'aquest home, d'aquest ciutadà de primera classe, ha estat per a nosaltres com una guspira de llum, com un testimoni de viva solidaritat humana, dintre un quadre trágic, provocat per la follia dels qui han perdut ja tot matis d'humanitat.

Parlem dels bombers barcelonins. L'heroi funcionà protectora en temps de pau, ara s'ha convertit en un apostolat que no coneix ni el descans ni el defalliment. Una tasca esgotadora, portada a terme a tothora, durant el dia i durant la nit. Una tasca que depassa la simple obligació professional, car no hi ha deure que pugui obligar un home a jugar-se la vida cada dos per tres, i a convertir el seu ofici en una diària disputa amb la mort.

Els bombers barcelonins mereixen el reconeixement entrañable de la ciutat. Fa un any, quan la facció devastava paràl·lamicament Madrid, els nostres bombers demanaren un lloc de responsabilitat i d'honor al costat dels seus companys madrilenys. Un grup dels nostres bombers partí vers Madrid i allà, demostrant amb obres l'autèntic esperit de solidaritat entre les dues grans ciutats peninsulars.

Després, l'odi dels rebels ha caigut també damunt de Barcelona. Del cel lluminós de Catalunya, n'ha baixat la tragèdia. Els bombers barcelonins han tingut ocasió de demostrar fins al sacrifici la grandesa d'un cor senzill que bateja sota un uniforme auster.

Aquests dies hem sentit entre el poble els més grans elogis dirigits al Cos de Bombers de la ciutat. Nosaltres tenim a l'orella el fer-nos-en eco en aquestes columnes que aspiren a viure sempre de la mateixa emoció popular.

Un emocionat episodi de la lluita de Tero

Madrid, 21. — A «Castilla Libre» refereix un cronista el següent episodi ocorregut al front de Tero:

Durant el viatge d'una ambulància que sortí de València el 4 de gener, la neu detingué la marxa de l'ambulància a Torres de Utiel. La doctora Mercedes Maestre, portadora de la sang per als ferits, la portà per entre la neu; i al cap de dos dies arribà a l'hospital amb el temps precís per a salvar els ferits agonitzants.

UN TROS DE CATALUNYA A MADRID

El diari han parlat de la inauguració a Madrid de la «Llar del Combatent Català». Els innombrables soldats catalans que lluiten al front del Centre trobaran en aquesta institució un tros viu de la pàtria, que en proporcionarà una estona d'espai, els animarà a prosseguir amb més brío que mai la guerra per la llibertat. En la nostra fotografia, uns quants soldats catalans a la sala de billar de la «Llar del Combatent Català» (C.).

«La intervenció dels Espectacles Públics no té altre propòsit que legalitzar una indústria, la importància de la qual, pot ésser un suport per a la causa de la Guerra i de la Revolució...»

Ha dit el conseller senyor Comorera

Aquest matí el conseller d'Economia, senyor Comorera, ha rebut els periodistes, als quals ha fet les següents manifestacions:

—Com heu vist, el «Diari Oficial de la Generalitat» publica avui una Ordre intervenint, amb els mateixos termes de les altres intervencions de Catalunya.

Com que aquesta intervenció, per les peculiaritats característiques de l'espectacle pot donar origen a malentesos, he cregut convenient assabentar-vos del curs d'aquest assumpte.

En data 13 d'octubre —ha afegit el senyor Comorera— vaig rebre un document oficial de la Secció Cinematogràfica de la Comissaria de Propaganda, en el qual se'm feia arribar la situació difícil de la indústria cinematogràfica que travessa aquesta indústria al nostre país i em demanava que el Departament d'Economia se'n preocupés. Aquesta petició em fou reiterada el dia 20 de novembre.

El 28 del mateix mes vaig rebre una lletra oficial del Sindicat d'Espectacles Públics de la UGT, en la qual se'm demanava que en defensa dels interessos de la classe treballadora, simbolitzada en el Decret de Collectivitzacions, la Generalitat de Catalunya intervingués en la indústria de l'espectacle per a posar fi a la seva il·legalitat i crear les condicions per tal de poder aplicar a tota la indústria les normes de l'esmentat Decret de Collectivitzacions.

Vaig contestar el dia 29 de novembre dient que el conseller d'Economia estava obligat a fer complir a tothom el Decret de Collectivitzacions, i molt més tractant-se d'aquesta indústria, que com tothom sap intervenen interessos contradictoris i que no amaguen el seu propòsit d'atacar i afèblir el règim jurídic del Decret de Collectivitzacions.

Els vaig contestar que veuria amb gust que abans d'intervenir la Conselleria en aquesta qüestió, velessin la manera de posar-se en contacte amb els dos Sindicats i trobar una solució que evités una intervenció del Poder públic.

Els companys de la UGT varen acceptar la meua indicació i es posaren en contacte amb els companys del Sindicat de la CNT i celebraren una entrevista en la qual no es pogué arribar a cap acord.

Vaig deixar passar bastants dies sempre amb l'esperança que el bon sentit i el respecte a la legalitat creada pels propis treballadors, aconseguís imposar-se; però l'esperança va ésser inútil.

En data 30 de desembre vaig convocar a tots els representants dels Sindicats i els representants d'ambdós Sindicats per a tenir amb ells una reunió per veure si la meua intervenció personal podria arribar a convèncer-los d'arribar a un acord amistós que permetés l'aplicació immediata del Decret de Collectivitzacions. Aquesta reunió tingué lloc el dia 3 de gener.

Els vaig exposar la necessitat d'arribar a un acord entre els Sindicats de la CNT i de la UGT, recordant-los el deure que tots teníem de defensar la legalitat econòmica de Catalunya, ni molt menys violar-la, i a més vaig assenyalar que el Cinema i el Teatre, en conjunt, no havien servit com calia els interessos superiors de la Guerra i de la Revolució popular, per quant en general la direcció de la indústria ha predominat en un esperit mercantilista, sense concedir cap marge a la representació d'obres i pel·lícules francament revolucionàries, que tot plegat exigia posar-hi remei i que espaventa que dintre de pocs dies, mitjançant reunions conjuntes, m'oferirien una fórmula de solució que jo considerava necessària.

El dia 10 de gener, tot i que la representació dels companys de la CNT es comprometé a donar una contestació al conseller, vaig rebre una carta de l'esmentat Sindicat en la qual deia que, contra tot allò que es podia preveure, no havien rebut cap indicació de la seva Sindicat.

Jo vaig esperar uns dies més i ahir en veure que no havia rebut cap resposta i considerant el fet una indecidesa i una manca de respecte envers el Govern de Catalunya, que no podia durar més i en defensa dels interessos de la classe treballadora d'aquesta indústria, vaig intervenir i vaig constituir una Comissió Interventora de l'Espectacle Públic.

Aquesta Comissió ha entrat avui en funcions, i per unes informacions rebudes m'he assabentat que per part d'algun sector, sortosament petit, hi ha el propòsit de resistència al compliment de les ordres del Govern.

Per això he considerat molt necessari fer aquestes declaracions a la premsa per tal que la major part dels treballadors de la Indústria de l'Espectacle, no siguin sorpresos en la seva bona fe i es deixin arrossegar per uns quants que no saben quin és el seu deure.

La intervenció no té cap altre propòsit que legalitzar la Indústria de l'Espectacle vista la seva importància i transcendència i prestar el seu suport per tal d'anar a una revisió pregonia i posar-la en condicions de servir la causa de la Guerra i la Revolució.

He de dir públicament que ni el conseller ni la Comissió Interventora, que està assessorada per representants de les dues Centres Sindicals, no tenen el propòsit d'atacar els interessos dels treballadors d'aquesta indústria; que cap d'ells no sofrirà la més lleu coacció, car precisament una de les imposicions més justes del Decret de Collectivitzacions és la d'assegurar la llibertat de sindicació.

Confio, doncs —ha acabat dient el conseller Comorera—, que els treballadors de la Indústria de l'Espectacle, comprenent els alts motius que felen imprescindible la intervenció de l'Espectacle, voldran pre-tar-me la seva decisió i entusiasta col·laboració.

(Llegiu el text de l'Ordre a la pàgina 3).

ARQUITECTURA NOVA

L'arquitectura moderna no ha exhaurit encara la seva capacitat de sorpresa i de creació. Vegeu, si no, a la platja de Hastings, el gratacle de setze pisos que ha construït el Club de la Marina, i al qual l'arquitecte ha donat una bella i original forma de vaixell (Keystone)

L'assassinat de la població civil de Barcelona provoca un clam d'indignació arreu del món

París, 21. — No solament als cercles d'esquerra, diu l'agència Espanya en una correspondència de Londres, es manifesta avui la fonda indignació produïda pels atacs a les poblacions civils de Barcelona i València. El mateix sentiment s'exterioritza als periòdics, adhuc conservadors, com el «Daily Express».

«Cal encadenar el monstre de la guerra», diu l'editorial d'aquest diari. Assegura que la notícia més important de la nit, és la matança de la població civil de Barcelona, portada a cap pels avions facciosos.

El periòdic liberal «News Chronicle» diu en grans titulars: «Derrotat als camps de batalla, Franco bombardeja els nens.»

A París es manifesta idéntica indignació. «Le Soir» diu que els sagnants venjances de Franco no mata els combatents, sinó les dones i nens de Madrid, Barcelona i València. Aquest periòdic publica una correspondència de Nova York, en la qual es dona compte que la premsa nord-americana comenta amb unànime indignació les incursions aèries sobre Barcelona i València. Totes les informacions coincideixen a acusar els avions italians de la base de Palma de Mallorca, d'aquestes horribles matances. La premsa afegeix que es tracta d'una represàlia de Franco, contra les poblacions civils, per la pèrdua de Tero.

La responsabilitat d'haver pertorbat la pau internacional és, clarament, del Japó

Ginebra, 21. — L'Oficina de Premsa de la delegació xinesa a Ginebra comunica la declaració feta a Hankou pel Govern xinès, en la qual diu, entre altres coses, que la responsabilitat d'haver pertorbat la pau internacional incumbeix clarament al Japó i no a Xina. Que a desgrat de totes les violacions dels tractats, el Japó declara ara que respecta la integritat territorial i els drets sobirans de Xina, igualment com els interessos de les potències estrangeres en aquest país. Cal, no obstant, fer notar que per respecte a la integritat territorial i a la sobirania de Xina, el Japó entén desmembrament de Xina i creació per la força de diferents organitzacions il·legals a l'interior del territori xinès, servint-se de tals organitzacions per a usurpar els drets i interessos de les potències estrangeres.

El Japó entén assegurar-se els drets exclusius gràcies a la posició predominant a Xina. La finalitat de la resistència armada xinesa és salvaguardar la seva existència nacional i mantenir la santedat dels tractats internacionals. Seguint quin són els circumstàncies que es presenten, el Govern xinès farà tot el possible per a mantenir els drets sobirans i la integritat territorial i administrativa de Xina. Totes les condicions per a la restauració de la pau són necessàriament inacceptables per a Xina i no es conforma a aquest principi fonamental. Tots els actes de les organitzacions il·legals que poden establir-se en les regions sota l'ocupació militar japonesa seran considerats com a nuls i sense valor, tant a l'interior com a l'exterior pel Govern xinès.

LES COMPANYIES D'ASSEGURANCES ESPANYOLES HAN DE FIXAR LLUR RESIDENCIA A BARCELONA

La «Gaceta» d'avui publica, entre altres, la següent disposició: «Hiscenda i Economia. Fixant un termini de quinze dies per tal que traslladïn la seva residència a Barcelona les companyies de Mutualitats d'Assegurances espanyoles.»

«La República espanyola còmpla amb un Exèrcit regular disciplinat i poderós que no solament està ben organitzat, sinó que també té fe en la seva força...»

—A reyure —em crida el carrabiner francès quan vaig passar la frontera.

—Doncu recordeu a l'Espanya republicana —m'havia dit poc abans un altre i un tercer havia declarat:

—Sentim amb el poble espanyol.

Així comença el seu primer article sobre Espanya Finn Moe, redactor de la crònica estrangera del periòdic noruec «Arbeiderbladet», el qual, enviat com a corresponsal especial, ha començat la seva labor informativa.

Aquestes declaracions —continua— demostren com se sent i es pensa a França sobre els esdeveniments d'Espanya.

A Portbou vaig haver de complir moltes formalitats. El control era sever, però expeditiu.

L'home que ens acompanyava ens recomanà que continuéssim el més aviat possible el viatge, puix que els feixistes bombardejaven Portbou a algunes vegades.

Ens dirigim a la Secció del Ministeri de Defensa a la població. Des- cansem un moment. Aviat arriba un aviadador, que fou el nostre acompanyant fins a Figueres. Des d'allí un xofer del servei de transports ens trasllada a Barcelona. I en aquesta capital ens donarem un tercer acompanyant que ja no ens abandonarà fins al final del viatge.

LA VIDA A BARCELONA

Arribem molt entrada la nit. El trasllat del Govern ha donat un gran augment de població i per aquesta raó es fa més difícil l'estatge. La dis- tribució de les habitacions dels hotels està controlada per la policia. Però un cop hom es troba a l'hotel, les habitacions són bones i els còmforts amables. Tot marxa amb precisió i de bona manera. I aleshores hom som- ri de certs contes relatats a la vida d'hotel a Barcelona.

Com de tot el que en relació a la vida d'aquesta ciutat s'ha sentit, Barcelona és una població normal. Si es nota que hi ha una major so- cialitat, originada, segurament, per l'arribada del Govern i dels milers de persones traslladades aquí amb aquest motiu. Però no està afectada per l'ambient de la guerra. De nit s'apaguen les llums, llevat d'alguna de- olava que brilla de tant en tant. Circulen tramvies i cotxes. La vida flo- reix en cafès i restaurants i el mateix que a París.

A Barcelona es pot trobar de tot. Potser no es podrà comprar tot el que es vulgui, ni quantitat, però existeix. Tot això no és més que un pro- blema de transport i organització, que el Govern Negrin està realitzant.

LA REPUBLICA COMPTA AMB UN EXERCIT QUE TE FE EN LA SEVA FORÇA

La República espanyola té un exèrcit regular que no solament està ben organitzat, sinó que té també fe en la seva força.

No sóc tècnic militar, però he estat testimoni de la força d'aquest exèrcit.

Els soldats estan ben vestits i tenen bones i suficients provisions. En un hospital, no hi ha cap malaltia, sinó que hi ha una gran tranquil- litat. I en una ambulància, s'observa una situació normal, amb un mig quilòmetre del front, els soldats ens ofereixen amb orgull garrafes plenes de cervesa.

No hi ha molta feina pel moment, ens deien. El ha hagut tranquil- litat al front durant molt de temps. Ultimament els feixistes han tornat a iniciar els seus bombardejos aeris.

Les bombes aeris llan- çades fa alguns dies, destruïren diverses cases i entre elles una que havia estat transformada en hospital.

També bombardejaren fa poc una ciutat costera, on hi havia situat un hospital. Aquest era l'únic objectiu dels avions.

ESPAÑA ES FORTA I TREBALLA INTENSAMENT

Espanya és forta. La vida segueix el seu curs normal. Es treballa intensament, no solament per a guanyar la guerra, sinó també per a fer una nació nova. Això es realitza a poc a poc i amb gran regularitat.

Aquesta obra no es pot veure pels carrers.

L'aquesta Espanya forta és la que està decidida a vèncer.

L'Espanya republicana, sent que lluita per quècom més que la seva defensa, lluita per un objectiu, una idea.

E.R.C.

Reunió de la minoria parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya

Salutació al presi- dent de la mino- ria, Pere Coromi- nes, pel millora- ment de la seva salut, i expressió de condol per la mort del diputat Sentís

Ahí es va reunir, al domicili del ministre del Treball, doctor Jaume Aiguader, la minoria d'Esquerra Republicana de Catalunya al Parlament de la República.

Presidí l'ex-ministre Miquel Santaló, per malaltia del senyor Pere Coromines.

Els diputats assistents que, a més dels senyors Santaló i Aiguader foren els senyors Palet i Barba, Es- panyols, Ferré Zubeltz, Genet, Mas- cort i Rubió i Tudurí s'assabentaren amb viva satisfacció de la mil- lora del senyor Coromines, el qual s'espera que podrà reprendre, en un espai de dues o tres setmanes, la seva activitat normal. Els reunits acor- daren transmetre a l'Il·lustrat malat, president de la minoria, la més afectuosa salutació.

Es féu constar el condol de la minoria per la mort del diputat senyor Sentís, del qual el president de la minoria, senyor Santaló, féu un elo- qüent i poès de relleu les altes vir- tuts cíviques del company desapare- gut.

La minoria tractà després diversos assumptes pendents i examinà la si- tuació política general.

LES DEPENDENCIES DEL SECRETARIAT GENERAL

Dilluns vinent, dia 24, restarà definitivament instal·lades totes les dependències del Se- cretariat General del nostre Partit al seu estatge passagís de Pl. i Margall, núm. 19. S'hauran d'adreçar els nostres militants per als afers que els convingui.

Es prega a les Directives i les Federacions, Comarcals i Centres, que prenguin nota del canvi d'adreça i la comuniquin a tots els nostres amics.

Barcelona, 19 de gener del 1938. — El Secretari general, MARTÍ BARRERA

COMISSIÓ D'INFORMACIÓ I AJUT A LA GUERRA

Es prega tots els Comar- cals i Delegacions del Partit, de tra- metre, amb la màxima urgen- cia, llistes i relacions de tots els militants que actualment es troben al front de guerra.

Esperem dels Consells Direc- tius que, per tal de facilitar l'ajut necessari a tots els com- batents, facilitaran i ampli- mentaran aquesta nota amb la urgència que el cas requereix.

Totes les llistes amb l'indica- ció de detall seran trasmeses al Se- cretariat General de la Comis- sió d'Informació i Ajut a la Guerra. — Rambla de Catalu- nya, 24 i 26.

Aquesta Comissió prega a totes les Federacions, Comar- cals i Centres que prenguin nota de la importància dels assump- tes a tractar, us preguem la vostra as- sistència.

CASAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE LES CORTS

Diumenge que ve, dia 23, tin- drà lloc un gran acte d'homena- ge al Combatent, en el qual prendran part els oradors se- guents:

DOLORS ABELO, per «Ajut a Catalunya»; MARIAN HURTADO, IGNASI CANADELL, per les J.E.R.C.; ROC BORONAR, del C. E. de la Federació de Barcelona d'E. R.; JAUME MI- RAVITLES, comissari de Pro- paganda de la Generalitat.

Presidirà l'acte l'alcalde de Barcelona, HILARI SALVADOR.

CASAL NACIONALISTA «ESPAR- TACUS» (Aribau, 74)

Hom prega els familiars dels so- cils del nostre Casal que es troben al front, que passin per aquesta se- cretaria, qualsevol dia, de 3 a 4 de la tarda o de 6 a 8 del vespre, per tal de comunicar-los un assumpte que els interessi.

CENTRE REPUBLICA DEL POBLET

El Consell Directiu d'aquesta En- titat, es compon a començar als familiars dels nostres conscients que

Duríssimes i sagnants batalles a Terol

DEU APARELLS FAC- CIOSOS, ABATUTS

Al front del Sud han estat avançades les nostres línies

EXERCIT DE TERRA:

LEVANT. — La jornada d'avui ha estat una de les de major du- resa en la batalla de Terol, batalla que, per la seva durada i els efectius que la mantenen, és la més important entre totes les hagudes des del començament de la guerra.

L'enemic porta tot un mes en la seva obstinada perillada de recon- quistar la plana, que nosaltres prenguérem en solament sis dies. Iniciada la nostra ofensiva el 15 de desembre, les tropes republicanes entraren el 21 a la ciutat, per a la recuperació de la qual pugnen els facciosos des d'aquella data acumulant en servei de tal propòsit mitjans que mai no arri- baren a reunir en cap front i s'han vist obligats a la renovació constant de les forces de combat, pel terrible desgastament que aquestes sofreixen.

Avui, els rebels, amb auxili de gran massa d'aviació, han realitzat furiosos atacs pel pla i pels alts de Geladés i han estat rebutjats. A les cinc de la tarda i a costa d'enormes pèrdues, aconseguiren apoderar-se del Muletón.

Forces de cavalleria enemigues, que pretengueren infiltrar-se, foren dispersades i posades en fugida.

Es lluitaren dos combats aeris. El primer, en el qual intervingueren, sumats les dues parts, més de cent avions, es desenvolupà minuts abans de les onze del matí. Foren abatuts dos aparells de caça i un altre de bombardeig, els tres enemics, sense que nosaltres tinguéssim cap baixa.

El segon combat ocorregué a dos quarts de dues de la tarda, assolint, quant a la xifra d'aparells en lluita, les mateixes proporcions que en l'an- terior. Aquesta vegada perdé l'enemic tres monoplans ràpids i quatre biplans. Nosaltres perdem dos exatons. Altres dos toparen enlairat i els pilots es llançaren en paracaigudes.

Amb tot i aquest sensible accident, el balanç en les lluites aèries ensa- fou, com es veu, favorable.

EXERCIT D'EXTREMADURA. — Al sector de Bélmex, al Sud del Cerro Romeral, les tropes republicanes realitzaren un avanç en profun- ditat de tres quilòmetres.

EXERCIT D'ANDALUSIA. — Forces pròpies han ocupat avui les co- tes 753, 730 i 715, situades al sector de Mocín, al S.E. de Los Olivares.

ALTRES EXERCITS. — Sense novetats.

Bombes sobre Figueres, Tarragona i València

A Tarragona resul- ten morts quatre ma- riners del vaixell anglès «Phorbenes»

Comunicats d'ahir del Ministeri de Defensa Nacional.

A la matinal, a les 5:30, diversos avions facciosos deixaren caure damunt la ciutat de Figueres trenta bombes de diferent potència les quals han causat desperfectes d'alguna consideració. Per sort, solament cal lamentar un ferit.

A les 8:25, han entrat aquest matí sobre Tarragona, per la part de la mar, tres avions «Junkers», que, perseguint com objectiu el vaixell anglès «Phorbenes», que estava descomparat curós, llançaren contra el diverser bombes. Una d'aquestes, de gran potència, potser de 500 quilos, caigué al moll, prop de l'esmentat vaixell. Segons informe del capità, cal lamen- tar en la tripulació d'aquest, tota anglesa, les següents baixes: quatre morts, set ferits, dels quals dos es troben en greu estat i tres desapare- guts. Entre els obrers nacionals ocupats al mar per la força de l'explosió, dos morts i un ferit greu.

El «Phorbenes» sofri avaries de poca importància, que podran ésser reparades a Tarragona.

València ha estat bombardejada aquest matí, a les 9:45, per sis bi- motors. Han llançat divuit bombes. Les víctimes han estat tres morts i divuit ferits. Han quedat destruïts quatre edificis.

138 morts i més de 200 ferits en el bombardeig de Barcelona del dia 19

Nota del Ministeri de Defensa Nacional:

«El nombre de morts haguts pel bombardeig efectuat sobre Barce- lona el dia 19, és de 138. El nombre de ferits, aproximadament és de 200.»

TEATRE CATALA DELA COMEDIA

Avui, nit, a les deu

SENY I AMOR AMO I SENYOR

per Maria Vila i Pius Davi

Dimecres, nit, estrena de

Víctor Daura

de Navarro Costabella.

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES

Consulta: 11 a 1, 4:30 a 8. P. 10 a 1

Carrer Nou de la Rambla, 18. PELL, SANG, VENERI, PROSTAT, MATRIU, IMPOTENCIA, DIATERMIA. — Director: Dr. Riu Porta

El proper diumen- ge, al Teatre Cata- là de la Comèdia

Acte commemora- tiu del IX aniversari del assassinat de J. A. MELLA

Amb motiu del IX aniversari de l'assassinat de Julià A. Mella, líder i inspirador del moviment d'alliberació nacio- nal de Cuba, i en homenatge als combatents cubans, volun- taris de la llibertat catalu- na, la guerra d'Espanya en delan- sa de la República, s'ha orga- nitzat pel club cubà Juli A. Mella, amb la col·laboració del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, un acte commemoratiu, que tindrà lloc el proper diumenge, dia 23, a les onze del matí. Presidirà l'acte l'honorable conseller de Governació i Assistència So- cial Antoni Maria Sbert. Tam- bé farà ús de la paraula el cònsol de Mèxic senyor Jimé- nez Magaña, l'escriptor cubà Leonardo Fernández Sánchez, el qual dissertarà sobre Mella i els cubans caiguts al front.

El poeta cubà Nicolau Gul- lien recitarà diverses de les se- ves composicions. Completaran el programa els notables artis- tes antifascistes Enlli Vene- drell, tenor, i Leopold Cardo- na, compositor i pianista, que oferiran al públic respectivament un recital de cançons i un concert a piano del més selecte de les seves creacions.

El problema de la Premsa

«ESTRETA COL- LABORACIÓ EN- TRE TOTS ELS QUE LLUITEN PER LA REPU- BLICA», recoma- na el President, se- nyor Companys, a una comissió de la Premsa diària

Iniciant les gestions acordades en una reunió que varen celebrar, alguns passat, els representants de la Premsa diària, que es publiquen a l'interior del Comitè de la Indústria de la Premsa Diària, varen visitar, ahir tardà, el President de la Generalitat, per tal de fer-li lliurament dels acords presos en la reunió que tindrà lloc el proper diumenge, dia 23, a les onze del matí. El Senyor Aribau, President del Comitè de la Indústria de la Premsa Diària, va fer les presentacions, co- ments que el lliurament dels acords. Abans d'acomiarar els visitants el President de la Generalitat i aprofitar la circumstància de la se- va reunió els representants de la totalitat dels portaveus de l'anti- feixisme per a recordar-los una ve- gada més, la necessitat que sigui mantinguda una estreta i fructí- feta col·laboració entre tots els que lluiten per la República.

I.E.R.E.C.

FEDERACIÓ DE BARCELONA A PLE ORDINARI que es va celebrar el proper diumenge, dia 23, a les deu del matí al saló d'actes de la Federació de Barcelona del Partit

ORDRE DEL DIA

Lectura de credencials. Memòria. Reglamentació de la Federa- ció. Elecció del Comitè Executiu. Orientació Política Nacional. Orientació Econòmica Social. Assumptes generals.

Per tant, esperem que vis- siu el Centre, anuarar a aquest i un delegat i subdelegat amb la corresponent credencial.

CENTRE CATALANISTA D'ESQUERRA

Es convoca tota els militants de les Joventuts del nostre Centre a les Joventuts extraordinàries que celebrará avui, dia 21, a les deu de la tarda, per a discutir les funcions i nomenar els Delegats al Ple de la Federació de Barcelona.

CASAL D'ESQUERRA «CATALU- NYA» (Pau i Gual, 21)

Les nostres Joventuts han orga- nitzat per a demà, dissabte, una se- sió de cinema per als infants de nostre centre, la qual, completant la sèrie d'actes de cultura política per al redreçament nacional de la nostra joventut, l'esmentat acte co- mençarà a les 5:30 de la tarda. Abans de començar la companyia de Secretariat general de la J.E.R.C. Enlli Valls, discurrirà sobre el que és la nostra tasca en aquest moment polític.

ARCHIVOS ESTATALES

Els socialistes acorden prestar suport al Govern Chautemps

PARIS, 21. — Després d'un llarg debat sobre la decisió del grup socialista d'acollir favorablement la presentació del Govern Chautemps davant la Cambra, la Comissió administrativa permanent del partit, reunida avui a la Cambra, aprova una moció per la qual el grup socialista, en votant a favor de la tendència esquerrista, i cinc vots per a la tendència Marceau Pivert, de tendència esquerrera revolucionària. La moció de la majoria, que declara que la CAP decideix a salvaguardar la unitat i la cohesió del Front Popular, aprova al grup parlamentari socialista l'haver actuat en el mateix sentit.

PARIS, 21. — Aquest matí s'ha reunit el grup socialista de la Cambra, el qual ha confirmat la seva decisió d'acollir favorablement el Govern, és a dir: a concedir-li la confiança.

Des d'avui, els espectacles públics de Catalunya són intervinguts per la Generalitat

ELS espectacles públics han passat a ser intervinguts per la Generalitat de Catalunya. Així ho determina l'ordre del consell d'Economia i Finances, aprovat avui al Consell d'Economia i Finances, que d'ara en endavant els espectacles públics de Catalunya són intervinguts per la Generalitat.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

La Generalitat ha estat nomenant els interventors i sots-interventors. Vista l'Ordre de data 19 de gener del 1938, acordant la intervenció de la Generalitat en tots els espectacles públics de Catalunya, a l'objecte d'assegurar la seva assistència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics.

Atmosfera de guerra, als Estats Units

MIL MILIONS DE DOLARS PER A NOVES CONSTRUCCIONS NAVALS

NOVA YORK, 21. — Comunicuen de Washington al «New York Herald Tribune», que el missatge del President Roosevelt respecte al problema naval recomana l'augment del vint per cent de tonatge actual de la marina americana que permetrà la construcció de 97 a 100 unitats.

Aquest nou programa costarà més de mil milions de dolars. Als cercles ben informats es declara que el missatge recomana la construcció de tres cuirassats a més dels dos que ara es construeixen, i de dues altres unitats de línia, per a les quals es preveuen crèdits, així com dos porta-avions, tres creuers de gran tonatge, quatre creuers lleugers, tres destructors, cinc submarins i unes cinquanta unitats auxiliars.

Segons el programa naval japonès, es calcula que cinc dels set cuirassats tinguin de 43 a 45 mil tones.

LA 31 ESQUADRETA, A REFORÇAR LA DEFENSA DE L'ILLA HAWAII

NOVA YORK, 21. — L'exèrcit ame-

ricana anuncia d'Hanilton Field (Califòrnia), que la 31 esquadrada de bombarders composta de tretze aeroplans i 1.000 oficials, amb 180 homes d'armament, es traslladarà molt aviat a Hawaii, a l'objecte de reforçar la defensa de les illes.

Els militars i les seves famílies embarcaran el primer de febrer vinent a bord d'un transport de tropes.

PER A DETERMINAR LA PRODUCCIO EN CAS DE GUERRA

HARTFORD, 21. — (Connecticut). Lluís Johnson, secretari adjunt de Guerra ha declarat que el Departament de Guerra, procedint a la mobilització industrial de les fàbriques d'armes, municions i material de guerra, a l'objecte de determinar la capacitat de producció de la indústria americana per a cas de guerra.

Johnson ha afegit que han estat establertes 20.000 fàbriques per part del Departament de Guerra i que han estat assignades tasques particulars a 10.000 d'elles, entre les quals més i millor puguin adaptar-se a les necessitats de la guerra.

Si Anglaterra tanqués Suez

Itàlia contestaria tan-

cant el Bal-el-Mandel

Roma, 21. — La posició anglesa del Canal de Suez i les conseqüències que podrien derivar-se en cas de conflicte amb Itàlia, preocupa l'opinió pública italiana des de l'època de les sancions.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

El diari romà «Tevere» ataca aquest tema i diu que si Anglaterra pot, en cas necessari, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània, Bal-el-Mandel tallant Itàlia — per altra part — pot tancar l'estret de

les comunicacions amb l'Oceà Índic.

L'estret consta de 800 quilòmetres. Per altra part, acaba dient el diari que Itàlia pot, en cas de conflicte amb Anglaterra, tancar el Canal de Suez, impedint les comunicacions amb la mediterrània.

"L'opinió pública ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania", diu un gran diari de Bucarest

Bucarest, 21. — El periòdic «Universul», al·ludint a les declaracions que la Premsa italiana — especialment — ha atribuït a certs membres del Govern romanès, a la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., invita al Govern a precisar una vegada per sempre més quina és la seva política exterior.

— Per tal d'acabar l'equívoc creat per les declaracions contradictòries que personalitats més o menys autoritzades del gabinet han fet a la Premsa estrangera, cal una declaració oficial que posi les coses al seu lloc.

El gran òrgan nacional escriu en substància:

«Si el Govern estima que cal en l'interès del país, modificar més o menys profundament l'orientació de la nostra política exterior, té el deure de dir-ho clarament amb tota seguretat. Altrament, cal que el Govern no permeti que la seva política exterior sigui interpretada pels altres països com una política d'incertesa i d'hesitació.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment davant la S. de N., i ha de dir-ho clarament amb tota seguretat.»

«El Govern romanès ha de saber exactament quina ha d'ésser la política exterior de Romania i particularment

ESCENARIS

"ELS DESHERETATS"

L'eterna de demà, a l'Esoanyol

Demà a la tarda, al Teatre Espanyol, la companyia catalana que dirigeix Josep Claperà, estrenarà l'obra en tres actes dels desheretats, original del jove i conegut poeta J. Gimeno-Navarro.

Tenim les millors referències d'aquesta obra, que ha desvetllat una veritable expectació entre els afició-nats al teatre català. Un assumpte original hi és resolt d'una forma valenta i nova. Es tracta, ens han dit, d'una comèdia que portarà una mica d'aire fresc en el món teatral nostre, generalment tan en-rar.

A l'amic Gimeno-Navarro li hem demanat que ens volgués dir quel-com sobre aquests desheretats. I ens ha respost llurant-nos el pròleg, en vers, de la seva comèdia.

PROLEG

(«Titella», per la dreta, amb el teatre de titelles a coll)

Amics meus: vinc d'una terra mansa, d'un país petit. D'un món que és com una gerra plena d'aigua d'inímit.

On l'ànima s'endevina fàcilment d'or i brillants. Vinc de la terra divina dels infants.

De dur-los l'estrany miracle d'aquest foc de meravelles.

(Pel teatre.)

De donar-los l'expectació que és l'home de les titelles. De nita, de tardes, de dia, l'han que a mi m'esperona els vessar gots d'alegria pels carrers de Barcelona.

Posar picarescos de platja a les rialles més pures. Servir la joia en safata al cor de les criatures.

Fer-los la vida ben fresca, ben optimista, ben dolça. Que els sigui el món una llesta de pau, suau com la moixa.

Ja els vindrà el minut pregon, sense llum i sense estrelles, de veure com tot el món no som res més que titelles.

Però, amics meus, el que he vist! He vist, ja puc, una vida que m'han deixat el cor trist i tot brodat de ferides.

Avui no em n'he cap estrella per regalar-la als infants. Ara està trist el titella i cerca uns companys més grans.

Vosaltres, infants d'un dia, avui amb el cor llastat, ple d'avorer per l'alegria que ha passat.

Vosaltres, que comprendreu aquestes vides obscures i el trèmul que hi ha en la veu de les seves animes pures.

Vides d'una obra ignorada pels infants d'una ciutat, que he acabat, és massa trista.

Perdoneu-me si no és bella. Ara us la presento.

Dintre l'obra, jo sé el que ara sóc: un titella.

J. GIMENO-NAVARRO

Les tres L simbòliques

ILITX - ROSA - KARL

El soldat Runge estava de guàrdia, aquell vespre. Feia un fred terrible i el canó del fusell li cremava entre les mans. Durant dues hores havia estat entrant, seguit, cadenes de presoners. Els oficials se'n miraven, somrients i de tant en tant, els insultaven. Runge feia el mateix.

A les vuit del vespre arribà un automòbil, del qual baixaren uns quants soldats i un capità. El sentinella es guàrdia, rígida. Darrers dels oficials entraren a l'Hotel — convertit en caserna de l'Estat Major — una dona, petita i llesta, vestida de blanc, i un home alt, amb vidres davant els ulls i de caminar decidit. Els caporals que estaven a la porta els escupiren, entre rialles grasses i els cridaren:

—Assassins!

—Poncs jueus!

Els dos presoners foren conduïts a una sala petita i sense mobles. Allí passaren tota la nit. Des que pararen entre ells ningú no en sap res. No els donaren menjar ni manties. A la matinada els cridaren per tal de fer-los comparèixer davant un parell de comandants. No volgueren respondre a les preguntes que els feren.

—Us confesseu responsables dels actes de bandatge de què se us acusa?

—Reconeixeu ésser els capítosts de les bandes revolucionàries?

—Quina quantitat heu rebut de l'enemic?

A fora, de tant en tant, encara sonava algun tret. A les cinc del matí, el tiroteig augmentà. Però ja no hi havia lluita. Eren els afusellaments. En files, els obrers anaven desfent davant la metralladora inassabla. Els seus coscos mal vestits queien contra la paret lateral de l'Hotel i la seva sang embrutava la neu del carrer.

Des de dintre l'edifici, els dos presoners als quals els militars concedien tanta importància, sentiren els espetecs de mort. Eren els seus companys que, per grups, anaven morint assassinats pels soldats del Kaiser, per les famílies de «junks» i oficials d'ofici que s'havien posat nominalment a les ordres del nou Govern de la República alemanya, però només que per a poder tenir les mans lliures en la seva obra de venjança i de crim contra els que ells consideraven — i ho eren... — responsables de la caiguda de l'Imperi i del triomf de la República.

A les sis del matí del dia 15 de gener —som el 1919— es donà l'ordre de portar la doble presa a les presons oficials.

La dona és la primera en sortir. El seu vestit blanc resta tot arrugat, però la seva cara és manté serena, imperturbable. Sap el que li espera, perquè ella és la més perillosa de totes. Amb passa segura avança pels corredors inacabables i creua l'hall de l'Hotel per entre els grups de soldats ajaguts sobre les catifes.

En esser la primera es posa els guants. Mentre, curiosament, amb la mà lliure, es va fiant els dits, un cop de culata, clavat amb massa encert, l'abat a terra.

Sobre la neu, bruta i tangosa, unes gotes de sang i bocins de cervell. El soldat Runge, cansat de la guàrdia i acostumat a obeir sense pensar, amb ma mestra ha esberlat el cap més privilegiat de tot el moviment obrer internacional. Els treballadors alemanys han perdut, per sempre, la seva Rosa Luxemburg.

El cadàver encara està estès al través de la porta, quan surt l'altre presoner. Marxarà, entre dos oficials. El fan pujar a un automòbil sense donar-li temps per a mirar el cos de Rosa. La seva boca, en veure'l, ha agafat un gest de dolor que solament abandonarà quan es miri els oficials per a canviar-lo en un gest de menyspreu i d'odi.

El cotxe travessa el parc central. De sobte, s'apanea. Mentre el xofer arranja el motor els oficials es miren i un d'ells diu:

—Per què perdre temps esperant? Així n'estarem segurs.

Per tota resposta, l'altre es treu la pistola i la dispara, recolzant-la sobre els vestits, al cor del presoner.

—Fes el comunicat, quan arribis a l'Hotel. I posa-hi: «Quan intentava escapar-se...»

Karl Liebknecht, el més audaç i el més apassionat dels líders obrers alemanys, l'organitzador de la Joventut, el pacifista implacable durant els anys de guerra, ja sobre els coixins de l'automòbil. El xofer, d'un cop de peu, l'en treu.

—El comandant em mourà un escàndol si veu taques de sang...

Avui, la tomba dels dos màrtirs ha estat enderrocada per ordre de Hitler. I està prohibida visitar-la.

Moris i tot, els seus assassins els temen...

Cinc anys més tard, per les mateixes dates, en un poblet proper a la capital, agonitza Lenin.

En la petita caseta camperola, voltat de dos petits pagesos del poble i de la seva companyia, Krupskaja, el creador de l'Estat soviètic vivia allunyat de la vida de Govern i de la política política. Però malgrat la seva malaltia implacable, escrivia sense parar articles per a la «Zvezda», cartes amb consells i parers als Comissaris del Poble, al secretari del Partit. La seva natura, malgrat la força, no es resignava a morir; justament llavors, quan la començaven a veure's els fruits de tants anys de privacions, de fam i de lluita, quan ja la Revolució prenia un rostre humà.

Lenin s'està morint! 21 de gener del 1924!

LENIN i MAXIM GORKI a Leningrad, l'any 1920 (U.)

Apaciblement, sense perdre el seu somriure burleta, Ilitx ha aconegut el cap i ha deixat de viure.

Lenin ha mort!

El crit commou tota la Rússia, des de Petrograd —que aviat serà Leningrad— fins a les esteses siberianes, des dels mars gelats del Nord fins a les terres calentes del Turkestan. Cent seixanta milions d'homes: obrers, militars, kirguises, caçadors, intel·lectuals, soldats han perdut el seu guia, l'home que lentament, entre sofriments i lluites, els anava portant cap a la vida un xic millor.

Lenin ha mort! Amèrica i Europa, l'Àsia, el món enter es commouen. Adhuc els seus enemics, els porta-parauls dels interessos bastaxos, han de reconèixer el valor de l'home que acaba de morir. Potser l'única excepció són els reaccionaris espanyols, sempre.

Les multituds inacabables desfilen, de dia i de nit, tot l'any, per davant la petita figura, esquilada i vestida de negre, que representa la seva esperança feta realitat.

Tres L simbòliques. Tres gules, tres lluitadors. Ilitx, Rosa i Karl!

Canvi de presoners "Són poderosíssimes i justificades totes les raons per arribar a l'anul·lació d'aquesta vergonya que es coneix en el món per la "no intervenció"

DIU UN DIPUTAT LABORISTA DESPRÉS DEL RECENT BOMBARDEIG DEL DIMECRES

Des de feia dies havien estat entaulades unes negociacions d'objecte de canviar uns presoners capturats als fàbriques per altres tants que els rebels havien fet a l'exèrcit de la República.

A aquest objecte havien estat traslladats a una ciutat propera a la frontera els 41 presoners facciosos que havien de possibilitar que diversos caps i oficials bascos (alguns d'ells condemnats a mort) sortissin del territori sotmès als rebels i viuessin a reunirse amb els seus germans que al costat nostre continuen lluitant per la República.

Ahí al migdia, realitzats finalment tots els tràmits preparatoris, varien sortir alhora de la Península i entrat a França pels dos extrems dels Pirineus uns homes que en aquells moments deixaven d'ésser presoners.

Els ciutadans bascos, també en nombre de 41, que per aquest canvi recobrar la llibertat, són esperats aviat a Barcelona.

Madrid, 21. — Un redactor de «O N T» aconsegui una entrevista amb diversos diputats anglesos, després del bombardeig de Barcelona.

En referir-se a aquesta criminal agressió, el Major Milder digué:

«El fet no té qualificatiu prou dur. Els seus autors manquen de sensibilitat humana. No poden amagar llur rancúnia en aquells que treballen.

Ho comprovat que la immensa majoria d'aquests bombardeigs són sempre damunt barris obrers, de gent pobre i en llocs humils i sense cap significació militar. Llancen la mort per a destruir les llars i les famílies d'aquells que només pensen en la seva tasca.

El diputat Griffiths digué:

«Heu vist també alguna cosa que ens ha commogut. El poble espanyol té fonaments de roca. Si bé els avions han causat les més importants destruccions, la moral dels veïns, l'espirit de conformitat i resignació que han demostrat les persones, l'interessa i la fortíssima d'ànima dels per-jueus, produeixen en nosaltres veritable admiració.

El diputat Double, afegí:

«Per tot això vist amb motiu d'aquesta bombarda queda demostrat que són poderosíssimes i justificades totes les raons per arribar a l'anul·lació d'aquesta vergonya que es coneix en el món per la no intervenció i la necessitat de restablir les lleis internacionals perquè el Govern de la República espanyola pugui defensar el seu sol enalt.

Ja —continua dient—, que amb aquesta és la quarta vegada que vine a Espanya, m'he quedat meravellat del progrés que observo després de tres mesos d'absència en les vostres indústries de guerra.

Es quelcom fantàstic, l'adaptació d'un personal a tan diverses tasques de les que habitualment executava i la improvisació portada a terme a les fàbriques, no té precedent.

En referir-se a la conquesta de Terol, digué:

«Al nostre país ha estat un esdeveniment que ha causat alegria a tothom. Els que hem defensat sempre el Govern espanyol hem trobat en la conquesta de Terol un al·licient, que ens ha infós un encoratjament enorme per tal de seguir treballant; i per al Govern espanyol la conquesta de Terol tindrà molt favorable repercussió a Anglaterra i a arreu del món.

TRES MESOS D'EDUCACIO MILITAR

COM S'INSTRUEIX EL JOVE RECLUTA DE L'EXERCIT POPULAR

15 camps
75 centres
140 subcentres

A CATALUNYA

Jutjant la victòria de Terol, el periòdic anglès «Manchester Guardian» posa en contrast les pèrdues grandioses que sofríren allí els feixistes amb els seus intents frustrats, l'augment numèric de l'exèrcit republicà, que dintre de poc disposarà de noves desenes de mils de combatents, gràcies a la provisió del ministeri de Defensa Nacional, que fa tres mesos decretà l'educació militar obligatòria per a la joventut espanyola.

Amb aquest període de temps s'ha portat a cap una magnífica obra constructiva que promet donar els millors fruits per al bon desenvolupament de la marca victoriosa de les nostres forces. Solament a Catalunya hi ha en activitat 15 camps d'educació militar en els quals els joves de la lleia del 1939 reben la instrucció tècnica, esportiva i moral imprescindible per a un bon soldat del nostre exèrcit popular.

A més, funcionen 75 centres i 140 subcentres d'educació militar per als joves de la lleia del 1939. A les files de l'exèrcit. Dintre de poc es donarà ja per acabada la seva instrucció, que ha estat efectuada segons els principis militars més moderns.

basant-se, sobretot, en el reconeixement de l'educació física com a element fonamental de la instrucció bèlica. En els camps de Catalunya, aquesta educació física s'efectua d'acord amb les regles elaborades pel comitè català. Pro Exert Popular, els membres dirigents dels quals tenen part activa amb la tasca del comitè d'educació militar a Catalunya, encarregat de l'educació militar en aquest terreny. Consisteix l'educació física en l'adestrament de tots aquells moviments esportius que puguin ésser útils i necessaris per al soldat en campanya.

Exemple clàssic és el llançament de bombes, la cursa d'obstacles i l'exercici d'equilibri per al tir. S'han format seccions especials per als enllaços de bicicleta i altres d'esquí per a les parts muntanyoses dels nostres fronts. A més, els exercicis esportius han servit per al robustiment de la salut física dels nostres joves lluitadors, que, gràcies a ells s'aviatuen a suportar totes les vicissituds del clima i es preparen en alt grau per a les exigències de la vida de campanya en general. S'han passades setmanes hi hagué en alguns camps de Catalunya temperatures de 8 graus sota zero, sense que per això es donés cap cas de malaltia.

Contrari, al primer canvi de temps els joves es banyaren als rius i també a la mar, la qual cosa prova eloqüentment el grau de fortitud física ja aconseguit. Es veu clarament que s'està forjant a la rearguardia una massa de combatents posseïdors del mateix temple que demostraren els nostres herois de Terol que varen saber lluitar i defensar-se durant uns freds extremats.

La instrucció purament militar s'efectua segons l'arma a la qual són destinats els joves. Hi ha classes d'Infanteria, d'Artilleria, d'Enginyers, de Senyals i Transmissions, de Sanitat i d'Intendència, i a cada una d'elles s'ensenyen als debekes tant els elements fonamentals de la guerra, com la seva aplicació perfecta en la lluita.

Es comença amb la instrucció dels moviments tàctics en els camps de batalla.

Presentem avui, després de tres mesos, el primer resultat de la tasca gegantina que es realitza des d'aleshores: l'adaptació acabada de la lleia del 1939. Se li deu sobretot, al treball incansable dels 400 instructors, 300 monitors i 50 Comissaris que van saber crear una nova joventut, plena d'un esperit d'antifeixisme autèntic, una moral de victòria i de fe en la causa com a base per a la qual no existeix més que una consigna entre aquells joves instruits als Camps i aptes avui dia ja per a l'Exèrcit: Endavant!

M. L.

NOMBROSES DETENCIONS

A PORTUGAL

Lisboa, 21. — La policia de vigilància i defensa social ha anunciat que tot el comitè central del partit comunista portuguès ha estat detingut, així com els membres del comitè regional de Porto, a excepció d'un metge que aconsegui escapar. La policia anuncia que són immi-nents noves detencions.

FLAMES

Quaranta-set moris i gran nombre de ferits és el balanç de la catàstrofe en un col·legi canadenc

Ottawa, 21. — Es continua detant de les víctimes ocasionades pel formidable incendi que destruï el Col·legi dels Germans del Sagrat Cor a Sant Jacint, prop de Montreal, ascendeix a 47 morts. El nombre de ferits és molt elevat.

La qüestió de les minories

—Les zones d'influència alemanya són: Alsàcia, Txecoslovàquia, Danzic, Brasil... i els soterranis del CSAR...

(De "Vendredi")